

Betingelser for at opnaa fuld Invaliderente (o: for at opnaa ogsaa den Del af Renten, som ikke dækkes af Invalidepræmierne), har man udvidet Bestemmelsen til ogsaa at gælde den, der fremsætter Begæring om Invaliderente, dog med den Begrænsning, at denne Rente ikke kan nedsættes under $\frac{1}{3}$ af Grundbeløbet, jfr. § 41, Stk. 2. Medens Bestemmelsen iøvrigt er i Overensstemmelse med, hvad Aldersrenteloven fastsætter, har man dog fundet det rigtigt at fastsætte en Tidsbegrænsning af 10 Aar med Hensyn til de omspurgte Handlinger, idet det ikke synes rimeligt at lade Handlinger, der ligger længere tilbage i Tiden, influere paa Retten, og dette saa meget mindre, som Erfaringen viser, at der som oftest er store Vanskeligheder ved at bedømme, hvilken Rolle saadanne langt tilbage i Tiden forefaldne Handlinger har spillet for den paagældendes nuværende Forhold.

ad Nr. 2: Svarer til Aldersrentelovens § 2, Nr. 1, men Betingelsen er ændret saaledes, at den kun angaar Tilfælde, hvor paagældende inden for de sidste 10 Aar er idømt Straf-arbejde i 2 Aar eller inden for de sidste 5 Aar lavere Straf. Da paagældende er indtraadt i et Forsikringsforhold, anser man det for rigtigt at begrænse Reglen saaledes; paa den anden Side finder man ikke, at der er noget til Hinder for at opstille denne Regel som en Forsikringsbetingelse ogsaa for Invaliderentens Vedkommende, derunder ogsaa forsaavidt angaar den Del af Renten, der dækkes af Præmien.

ad Nr. 3: Svarer til Aldersrentelovens § 2, Nr. 5, men Bestemmelsen er ændret saaledes, at der i Parentesen er givet en mere udførlig Angivelse af, hvad der i denne Forbindelse skal forstaas ved at vække Forargelse. Herunder er medtaget „professionelt Betleri“, medens man saa til Gen-gæld har slettet Ordene „i de sidste 5 Aar før Begæringens Indgivelse er fundet skyldig i Løsgængerier eller Betleri“, da man anser det for rigtigt ikke at lægge Vægt paa, om der er overgaaet den paagældende en enkelt Dom, men derimod paa, om han er professionel Betler. — Den heromhandlede Betingelse bør ligesaa vel gælde Invaliderenten som Aldersrenten, jfr. Bemærkningerne ad Nr. 2.

ad Nr. 4: Den heranførte Betingelse vedrører alene Invaliderenten og maa bestemmes af Invalideforsikringsretten, jfr. § 50, Stk. 1. Den svarer til, hvad der er fastsat i Invalideforsikringslovens § 3, Stk. 2. — Længere Tids Misbrug af Alkohol bør vel

ogsaa kunne afskære paagældende fra at faa Aldersrente, men dette vil kunne ske ifølge den under Nr. 3 opførte Betingelse (bevislig Drikfældighed).

ad Nr. 5: Denne Betingelse — at den forsikrede skal have været Medlem mindst 2 Aar — vil ikke faa Betydning for Aldersrentens Vedkommende, da det jo normalt kræves, at man skal være indtraadt i Forsikringen før det 40. Aar; derimod vil den kunne faa Betydning for Retten til Invaliderente, men Bestemmelsen svarer i saa Henseende til, hvad der er fastsat i Invalideforsikringslovens § 4, sidste Stykke.

Den i Aldersrentelovens § 2 under Nr. 3 opførte Opholdsbetingelse er ikke medtaget, da Kravet om, at vedkommende skal være sygeforsikret her i Landet gør det overflødig at stille særlige Krav med Hensyn til Ophold.

Ejheller har man medtaget den i Aldersrentelovens § 2 under Nr. 4 opførte Betingelse vedrørende Fattighjælps Ydelse. Denne Betingelse har man ment at kunne se bort fra dels under Hensyn til, at der er Tale om en paa Sygeforsikringen som Grundlag hvilende Ret, dels under Hensyn til, at Omraadet for Hjælp med Fattighjælps Virkning ved den forestaaende Reform af Forsørgelseslovgivningen tænkes begrænset saaledes, at det i det væsentlige alene vil komme til at omfatte Personer, der vil rammes af den i Forslaget under Nr. 3 anførte Regel.

Med Hensyn til den i Stk. 3 indeholdte Regel henvises til Bemærkningerne ovenfor under *h*.

Til § 39.

Grundbeløbene for Invaliderenten og Aldersrenten er — som omtalt ovenfor under *g* — fastsat under eet og til samme Beløb, bortset fra, at der for Aldersrentens Vedkommende, ligesom hidtil, er Mulighed for ved Opsættelse med Begæringens Indgivelse til det 66., 67. eller 68. Aar at faa et noget højere Beløb (»Ventetillæg«). Den Ensartethed i Behandlingen, som det i denne Paragraf opstillede Skema giver Udtryk for, brydes imidlertid ved forskellige af Lovforslagets efterfølgende Bestemmelser, baade saaledes, at der tages fornødent Hensyn til den Forskel, der i Almindelighed vil være paa en Invaliderentenyders og en Aldersrentenyders Forhold, og saaledes at der indenfor hver af disse Grupper tages Hensyn til de almindeligt forekommende Forskelligheder i de paagældendes Forhold. I saa Henseende henvises til Bemærkningerne